

vejende Grad. Vi bør altsaa ikke uden videre acquiescere herved og sige: Grundlovsforandring og intet andet, da vi ikke se os i Stand til i nogen Maade at kunne angive, naar en saadan Grundlovsforandring kan finde Sted. Men naar det dog maa anerkendes for at være det i og for sig rigtigste, og naar der er Sandshylighed for, at det er de afferflestes Mening — og det er der vistnok Sandshylighed for — vilde det dog paa den anden Side være i højeste Grad forhastet og overilet, om man nu en Gang for alle vilde give sig til at spørre denne Vej, som man allerhelst vilde ind paa, fordi den lige i Ojeblikket er ufarbar. Det vilde være en Forhastelse, som man senere sikkert vilde bitterlig fortryde. Udvalget har derfor maattet stille det som sin Opgave, at se at komme til en midlertidig Foranstaltning af saadan Art, at man med flest Samvittighed kan vente endnu i nogen Tid, indtil Ojeblikket bliver belejligt for en Grundlovsforandring, eller i alt Fald indtil de politiske Efterveer have tabt sig saa meget i vort Folk, at den sande Mening i Nationen kan komme frem angaaende denne Sag; thi det har den i Virkeligheden ikke kunnet under de nuværende Forhold.

Vi ere derfor enedes om det Forslag, der, som det høje Ting vil have set af Betænkningen, gaar ud paa, at vi foreslaa 12 Kredse i Kjøbenhavn ligelig fordelte med 26,000 i hver, 3 Kredse paa Frederiksberg, en ny Kreds i Odense, en i Aarhus, en Landkreds ved Horsens og tillige 2 Omlægninger ved Randers og Aalborg, saaledes at der tages en Del Landsogne af de fjernest liggende Sogne fra Randerskredsens og lægges til Hørningkredsens og fra Aalborgkredsens og lægges til Bølum- og Nibekredsens. Det har jo ikke været saa let at komme til et saadant Kompromisforslag, thi paa den ene Side har man naturligvis ønsket at afhjælpe de bestaaende Mangler i det videst mulige Omfang, men paa den anden Side har man heller ikke villet foregribe noget med Hensyn til at komme for højt op med Medlemsantallet. Det har derfor fra en Side været en bestemt Betingelse, at flere end 8 Kredse vilde man ikke gaa med til, og vi have da været henviste til at gøre en saa god og retfærdig Brug af disse 8 ny Kredse, som det paa nogen Maade var muligt. Det er naturligvis gaaet noget ud over Kjøbenhavn, og flere af os havde meget levende ønsket, at man der var gaaet noget videre, men paa den anden Side, naar man tænker sig, at en Grundlovsforandring mulig vil komme til at bestaa i at forhøje Forholdstallet til 25,000, vil der nu for en midler-

tidig Foranstaltning ikke være nogen Grund til at lade de kjøbenhavnske Kredse være under dette Antal. Vi have derfor troet, at dette kunde forsvares, særlig ogsaa i Betragtning af, at der jo er Forskel i Procentantallet af Bølgere i Forhold til Indvaanerantallet mellem Kjøbenhavn og Kjøbstæderne og Landet. Vi vilde, hvis man skulde have fulgt Regeringens Forslag, ikke have ophævet Rodeinddelingen, som vi ogsaa helst vilde have beholdt, men da det i dette Tilfælde vilde have ført til, at enkelte Kredse vare komne op til over 30,000, medmindre man vilde gøre Kredsene i Ud-kanterne af Byerne større end ønskeligt, saa have vi i dette Tilfælde set os nødt til at se bort fra Rodeinddelingen. Paa Frederiksberg bliver der en Kreds paa 28,000, en anden paa et lignende Antal og en mindre Kreds paa 23,000 i den Del af Byen, der kan antages at ville vokse mest. Odense deles paa den Maade, at der bliver en Kreds paa 19,000 og en paa omtrent 17,000, Aarhus saaledes, at der bliver to Kredse paa 21,000, og Horsens saaledes, at der bliver en Kreds paa 18,000 og en Landkreds paa et omtrent lignende Antal. De Sogne, der tages fra Randerskredsens og lægges til Hørningkredsens, ere saaledes beliggende, at vi ikke kunne se, at der er nogen egentlig Ulempe derved. Randerskredsens er jo en af de Kredse, der vokse, og denne vil derfor temmelig snart igen blive alt for stor, og det samme er Tilfældet med Aalborgkredsens. Der er desuden noget, der taler for, at man ikke har mere end højt nødvendigt af Landsogne til saa store Byer. Det kan jo ikke være fornøjeligt for disse Landsogne at skulle være henviste til at stemme for en af Byens Kandidater. Som det blev bemærket af en forhenværende Politiker: Landmanden tager nok til Byen for at stemme, men ikke for at blive overstemt, og det bliver i hvert Fald Tilfældet, hvor der er saa saa Landsogne lagte til saa store Byer. Det er ogsaa en Retfærdigheds Sag mod Byerne, at de kunne opstille deres Kandidater med særligt Hensyn til, at de have Digtighed og Indsigt i Kjøbstædernes Interesser, uden tillige at skulle tage Hensyn til, om de finde Anklang hos Landboerne. Det er altsaa en Foranstaltning, som vistnok er i alle Parters Interesse og hvorpaa jeg heller ikke tror, at der vil blive gjort noget Angreb.

Dertil skal jeg indskrænke mig foreløbig, idet jeg selvfølgelig skal være rede til at svare, hvis der er nogen, som skulde ønske yderligere Oplysninger om Motiverne til det Forslag, der her er fremjat.